

IN PACE IN IDIPSUM
DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA
ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSER INVENIT SIBI DOMUM
ET TURTUR NIDUM ALTARIA.

QUI FRUMENTUM

VIII. ÉVF. 1907 7—8. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA
A KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, IX., Üllői-ut 75

Ára egy évre 3 korona

Megjelenik minden hó elsején.

STEPHANEUM NYOMDA R. T.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU
IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO
SPIRITUS CONTRIBULATUS.

PLORABUNT SACERDOTES.
PARCE POPULO TUO.

ECCE AGNUS DEI
ECCE PANIS ANGELO-
RUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PANIS FLORUM.
ELECTORUM CONSERVASTI CUJUS NON SUM DIGNUS...

ÖRÖKIDÁDÁS

a Központi Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

Tartalom. Kis-Erős Ferencz dr.: Az élet fája. — Horváth Jenő: Álom. — Reviczky Aladár: Vissza a gyakori szent áldozáshoz, a kegyelmek forrásához. — Zsolozsma a legméltóságosabb Oltáriszentségről. — Szentek gondolatai. — Oltáregyesületi ügyek. — A székesfehérvári Oltáregylet által 1907. tavaszon kiosztott egyházi szerelvények jegyzéke. — Hirdetések.

Az élet fája

A LEGMÉLTÓSÁGOSABB Oltáriszentségben jelen van a mi édes Jézusunk istenségével és emberségével, testével és lelkével. Jelen van itt az Ő szentséges szive, mely e csodálatos nagy szentségben érettünk dobog.

Oly nagy itt az Ő szeretele, hogy csodálatra ragadja még az angyalokat, a mennyei karokat is. Miért van Ő itt jelen? Érettünk és ismét csak: érettünk.

A gyönyör, az öröm, a boldogság lakóhelye volt a paradicsom, a hová az első embert helyezte az Ur. E gyönyörű kertnek szépsége le van írva a Teremtés könyvének II. fejezetében. E szerint szebbnél-szebb és jobbnál-jobb gyümölcsöt termő fák, kedves virágok, kellemes források, szóval: minden, de minden a mi csak a szemnek és szájnak gyönyöre lehet, volt e kertben. Azonban a paradicsom kertjének legfőbb éke és dicsősége az «élet fája» volt (Móz. I. 2., 9.). Szép volt a paradicsomban minden, azonban az élet fája mindennél szebb, mindennél dicsőbb volt. A hittudósok tanítása szerint e fa gyümölcse azért lett volna, hogy élvezete az ember testének örök ifjúságot, örök erőt és halhatatlanságot adjon.

A paradicsom csak az ártatlan, a bűn nélküli, az Isten előtt kedves embernek lehetett lakása és boldogsága. A bűnbeesés után a paradicsomi boldogság megszűnt az ember számára, a paradicsom eltűnt. Nincs többé. Azaz, hogy mégis van paradicsom; de nem többé az a földi, az a testi; hanem Isten előtt annál sokkal szebb, fényesebb, dicsőbb, ragyogóbb, egy lelki paradicsom: a katolikus anyaszentegyház. Ez is gyönyörű kert, melyet a mi édes Jézusunk szentséges vére árán szerzett. Ebben is vannak szebbnél-szebb és jobbnál-jobb gyümölcsöt termő fák: a szentségek s ezek között is van az élet, a halhatatlanság fája: a legméltóságosabb Oltáriszentség.

A mennyivel dicsőbb, fönségesebb, kedvesebb az Isten előtt az anyaszentegyház, ez a lelki paradicsom annál a földi paradicsomnál, mert azt csak egyetlen «legyen» szavával teremtette Isten, az anyaszentegyházat pedig Jézusnak szentséges szive, keserves kinszenvedése és halála által szerezte, épen azért a mennyivel dicsőbb az anyaszentegyház a paradicsomnál, annyival dicsőbb, annyival fönségesebb, annyival istenibb az anyaszentegyháznak «élet fája»: a legméltóságosabb Oltáriszentség a földi paradicsomnak «élet fájá»-nál. Az csak a testnek adott örök ifjúságot, örök erőt és örök életet: ez a legszentebb Oltáriszentség pedig nem a testnek, hanem a léleknek ad nemcsak örök ifjúságot, örök ifju erőt és életet, hanem magának az Istennek örök ifjúságát, szépségét, az Istennek erejét és magának az Istennek életét adja, mert a földi paradicsomnak azon fájában az Istennek csak ereje lakott, e szentségben pedig nemcsak ereje, hanem maga az Isten lakik testével és lelkével, Istenségével és emberségével, a maga isteni valóságával. Itt lakik, mert szeret bennünket s végtelen szeretetében a maga isteni életét akarja itt közölni velünk, hogy szeretetében magához hasonlóvá tehessen bennünket. Azért olvassuk a szentírásban szent János evangéliumának VI. fejezetében: «A ki eszik e kenyérből, örökké él», máshol: «Ő benne vala az élet» és ismét máshol: «Nálad van az örök élet forrása».

Az ó-szövetségi szentírásban olvassuk, hogy az örök Atya Bölcsesége: a második isteni személy gyönyörűséges palotát fog építeni magának, melynek hét oszlopa lesz és áldozatot fog benne bemutatni a Fölségnek és ott fog benne állni isteni vendégségének asztala (Péld. IX. 1—2.). Szent Ciprián (Epist. 3. lib. 17.) és szent Ágoston (De civit. Dei. c. 30.) szerint az a gyönyörűséges ház, melyet a második isteni személy épít magának, az az anyaszentegyház, a hét oszlop benne a hét szentség, melyek e dicső ház fönségét alkotják, a benne bemutatott áldozat azon áldozat, melyet maga az mutatott be a keresztfán haldokolva a mennyei Atyának, végül az isteni vendégség asztala a szent oltár a rajta levő legméltóságosabb szentséggel. Az isteni bölcsesség örök szeretetének isteni asztala ez. Ez azon asztal, melyről a zsoltáros ezt énekli az ószövetségi szentírásban: «Asztalt készítettel előttem azok ellen, kik engem szorongatnak». (Zsolt. 22., 5.)

A szeretetnek e szentsége nemcsak életet, hanem a halál, a kárhozat ellen védelmet is nyújt a léleknek.

Mózes II. könyvében (12. fejezet) olvassuk, hogy Isten haragudván az egiptomiakra öldöklő angyala által minden egiptominak elsőszülött gyermekét megölette, az ott lakó zsidóknak azonban megparancsolta, hogy minden zsidó család áldozzon föl egy esztendő bárányt, ennek vérével kenje be az ajtófélfáját és a felső küszöböt, hogy az öldöklő angyal

házukat elkerülje. Az az áldozati bárány a zsidóknál előképe volt a szent keresztfán érettünk feláldozott isteni báránynak, az az öldöklő angyal pedig, a ki testi halált okozott az egiptomiaknak, képe lelkünk ellenségének, a gonosz léleknek, a ki lelkünket halálra keresi. A mint annak az áldozati báránynak vére megoltalmazta a zsidókat az öldöklő angyaltól, akként ha a keresztfán érettünk feláldozott édes Jézus szentséges testét és vérét a szent oltárnál, a szentáldozásban magunkhoz vesszük és annak a szent vérnek piros szent cseppjei lelkünkön csillognak, az még inkább távol tartja tőlünk a gonosz lélek minden öldöklő támadását, a lelki halált. Ha a gonosz lélek kísértései és a legnagyobb bűnök veszedelmében forogsz, ne fuss e nagy szentség színe előtt; ellenkezőleg minél gyakrabban gyónva, a legnagyobb bizalommal és odaadással e nagy szentség vételéhez és oltalma alá menekülj. Az az isteni szent vér meg fog oltalmazni az egész pokol minden támadása ellen, sőt minél hevesebbek azok a támadások, ellenük csak itt találhatsz biztos menedéket.

Most már értem édes Jézusom, itt tartózkodásod titkát és nagy szeretetedet. Itt maradtál szeretetből, hogy lelkünknek életet s az életveszedelem ellen védelmet, menedéket nyujts.

«A ki eszi az én testemet és issza az én véremet, énbennem lakik és én őbenne» (Ján. 6., 57.), mondja az édes Üdvözítő. Ezen fölséges, isteni egyesülésre is vonatkozik az, a mit a Szentírás egy másik helyén olvasánk: «Ketten lesznek egy testben». (Éfesz 5., 31.) Igen, a szentáldozás után ketten leszünk: én s az én édes Jézusom. Mily isteni, mily nagy kitüntetés ez reám, nyomorult, méltatlan bűnösre.

Jézusunknak előképe volt az ó-szövetségben a husvéti bárány, a szentáldozásnak pedig a husvéti bárány vétele. A husvéti bárány vételére vonatkozólag így olvassuk az Úr parancsát az izraelitákhoz: «Fejét lábával együtt megegyétek». (Móz. II. 12., 9.) Mélységes értelmű hittitkot látnak ebben a hittudósok; mert szerintük az Úrnak fönnnebbi parancsa nekünk is szól. Hivatkoznak szent Pálnak a korinthusiakhoz írt levelére (I. 11., 3.), a hol ezt olvassuk: «Krisztus feje pedig az Isten», maga az istenség; lábait pedig — mondják — az Ő szent emberisége teszi. Azért intelmüknek megfelelőleg a legszentebb Óltáriszentséget azzal a szerető hittel és angyali tudattal vegyük magunkhoz, hogy most az Ő mindenható, szerető istenségét és legszentebb emberiségét vesszük magunkhoz.

Utánozzuk ebben a nagy Dániel prófétát az oroszlánok vermében, kinek, midőn megéhezett e veremben, az Úr csodálatos módon küldött angyala és Habakuk próféta által eledelt. Dániel (14., 37.) hálával, szeretettel, Istent dicsérve vette a küldött eledelt, mondván: «Megemlékeztél rólam, Isten! és nem hagytad el a téged szeretőket».

A mi lakóhelyünk is ilyen oroszlánverem. Oroszlánokkal, lelkünk

halálos ellenségeivel kell együtt laknunk: tudniillik a világgal, saját romlott természetünkkel, a bűnkisértésekkel, az ördögnek, lelkünk leggonoszabb ellenségének csábításaival. Oh bizzunk az Urban; Ő papjai által, a kik itt a földön az Ő angyalai és prófétái, ezen oroszlánverembe a mi számunkra is küld szeretettel isteni eledelt, küldi e nagy szentséget: saját szentséges testét és vérét, s mondjuk mi is Dániellel: Áldott, oh ezerszer áldott légy Urunk, ki nem feledkeztél meg rólunk, a ki nagy szeretetedben ezen ijesztő veremben is fölkeressz bennünket, mert el nem hagyod azokat, a kiket szeretsz.

Oh Jézus szeretete, te csodálatos nagy szentség, az «élet fája», az élejadója, a lélek halála ellen édes oltalmunk, kegyes védelmünk, könyörülj rajtunk, szabadíts meg minket!

Kis-Erős Ferencz dr.

Á L O M

Magasztos álmod álmodék.
 Azt álmodám, megnyilt az ég
 S az angyaloknak serege
 Az égből jött sietve le.
 Kerestek fiszta sziveket,
 Melyeknek tüze ég, szeret,
 S rá hinfnek égi magvakat,
 S tovább halad a szent csapat...

S az Úrnak napja süt reá,
 S kegyelme árja áztatá.
 S fakadt e magból egy virág,
 Ilyet nem látott a világ!...
 Kinyilt a szüzi liliom.
 Az ég örült e hajnalon.
 A napnak fénye árny, homály,
 Ha e virággal szembe áll...

De jó a sátán... Oh vajjon
 Nem pusztul el a liliom?
 ...És soknak este pusztulás,
 Az Úrnak nyilt s letépte más...
 És jött az Úr s kinek szive
 Még szüzi, fiszta, tépi le,
 S az égbe száll e szent csapat,
 És megy, a merre Ő halad.

Horváth Jenő.

Vissza a gyakori szent áldozáshoz, a kegyelmek forrásához.

(Folytatás és vége.)

SHA MÁR a testnek ez lesz osztályrésze, képzelhető, hogy mily boldogságnak, dicsőségnek lesz része a halhatatlan lélek? Itt a földön Krisztus összeforrt a lélekkel, a melyből kiforrasztott minden idegen anyagot, bünt, tökéletlenséget — ott szintén mást nem tehet: ott is összeforrvan kell lennie a léleknek Krisztus istenségével az egész örökkévalóságon át. A földön ez nem volt látható, de érezhető volt s a mély hit pótolta a tudást — ott egy végtelenül fönséges látásban fognak gyönyörködni a mennyország lakói Krisztusnak szentjeivel való egyesülésében. Itt csak a hit szemüvegén látott az ember — ott színről-szinre. Ez a visio beatifica-nak egyik remek kialakulása. Ez lesz isteni vetítése s kimondhatatlanul elragadó látványa szent Pál eme szavainak: «Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem». Ott mindegyikben Krisztus fog élni s mindenki Krisztusban. Ez lesz Krisztusnak megdicsőült egyházával való egysége: a szentek egysége. Itt a földön kezdődött ez egység s a gyakori szent áldozásban úgy összeforrott, mint két vasdarab a kohóban. S midőn kiveszik a lelket az élet kohójából s kihül a test a halál fagyos keze alatt, a lélek Krisztussal egy és elválaszthatatlan marad az idők végtelenéig. S minél többször és erősebben forrott a lélek a gyakori szent áldozásban Krisztushoz, annál fényesebb, ragyogóbb lesz ugyanazon megdicsőült Krisztus dicsőségében való egyesülés.

Szent csodálkozással fognak tekinteni ép e miatt az angyalok a megdicsőült emberekre, mert jólehet ők tiszta lelkek, soha bünt el nem követtek, mégis nélkülözni fogják azt a különös fényt, melyben azok részesülnek, kik itt a földön sokszor egyesültek szentségileg az Istennel. Ez az egyesülés magán fogja viselni örökké az Isten lelke kiáradásának csodálatra méltó, fönséges fényét és ennek megfelelő boldogságát.

Irigységgel fognak ezekre tekinteni az elkárhozott emberek, kiknek ép oly kegyelem adatott a gyakori szent áldozásra, mint megdicsőült kortársaiknak, de nem élvén, vagy visszaélvén vele, a kárhozatba dőltek s egy egész örökkévalóságon át fognak elkeseredett gyűlölettel visszaemlékezni az eltékozolt vagy visszautasított kegyelmekre.

Vissza tehát az első keresztények szent szokásához: a gyakori szent áldozáshoz. Igen, vissza a gyakori *méltó* szent áldozáshoz. Mindaz, a miről eddig szó volt, csak annak használ, ki méltóan járul az Ur asztalához. A ki méltatlanul egyesül Urával, annak lelkében épen a föntiekkel ellenkező hatás fog bekövetkezni. A mint a földön semmiféle működés kihatásában nincs föltétlenül biztosítva annak természet szerint való erkölcsi

értékéről, úgy némi félelemmel szólok az olvasóhoz, hogy vissza a gyakori szent áldozáshoz. Félek, hogy sok méltatlan, szentségtörő áldozás is fog e fölszólításra következni. S félelmemet maga az Ur Jézus igazolja, ki egy alkalommal így szólt kortonai szent Margithoz: «A most élők közül a legtöbb embernek szívében meg kellene halnom, ha ez lehetséges volna, mert kevesen vannak, a kikben malasztom által élek. Oly nagy a megbántás, melylyel illetnek, hogy ha mint Isten szomorkodhatnám s iszonyodhatnám, keserű könnyeket kellene hullatnom, midőn az emberek magukhoz vesznek. Mert, midőn méltatlanul áldoznak, megfeszítenek engem s ama keserű italt nyujtják, melylyel egykor a zsidók kínáltak. S miként eltűrtem, hogy a gonosz lélek megkísértsen, úgy ma is ugyanazon méltatlanságot türöm azok részéről, kik az áldozásban szentségtörőleg vesznek magukhoz». Nem tudom, ha ma nyilatkoznék Krisztus Urunk, nem volna-e kénytelen ugyanezen szavakra fakadni? Vagy talán ma jobb a világ? Az idők mást mutatnak. A hitetlenség, erkölcstelenség, az önzés, a szenvedélyek tombolnak az egész vonalon s csak egy akaszthatja meg e féktelenül süvöltő orkánt: a gyakori, méltó szent áldozás, vagyis a halálos bünöktől megtisztult léleknek az Ur asztalához való járulása.

Igen találó példázatot mondott P. Brydaine, franczia misszionárius, a szentségtörő áldozásról, midőn így szólt: «Messze innen, egy bizonyos városban élt egy királyi családból származó fiatalember, ki iránt az ország a legszebb reményeket táplálá s ki mindenki előtt a legjobb hirben állott. Történt, hogy több, vele egykoru ifju, kikkel ő egyébként semmi összeköttetésben sem állott, nagy fölségsértést követtek el a király ellen. Ezért őket a bíróság halálra ítélte. Kortársainak e szerencsétlen sorsán megindult a fiatal herczeg szive s minthogy semmi uton-módon nem eszközölhetett ki számukra kegyelmet, elhatározta, hogy megosztja sorsukat, sőt a főbünösnek önmagát fogja vallani. A pört megujították. A herczeg oly irányt adott a tárgyalásnak, hogy őt, mint főbünöst elítélték s a bünös ifjakat fölmentették. A kivégzést másnapra tüzték ki. A hóhér, midőn kötelességteljesítéséhez hozzáfogott, hogy a herczegen végrehajtsa az ítéletet, halva rogyott össze. Isten ujját látta mindenki ez esetben s zajos fölkiáltásokban kértek kegyelmet az ifju számára. Azonban hiába. Más hóhér után néztek. De senki sem mert az előzmények után vállalkozni. Ekkor előáll egyike azon ifjaknak, kikért a herczeg magát föláldozta s így szólt: «A hóhéra én leszek». Mindenki eliszonyodott ez alávaló ajánlat hallatára. Pár percz mulva annak kezei alatt hullott a porba a nagylelkü ifju herczeg feje, ki őt saját életének árán megváltotta». A királyi sarjadék az Ur Jézus, az Istennek egyszülött fia, ki föláldozta magát a keresztfán minden emberért s mint folytonos áldozat jelen van a legméltóságosabb Oltáriszentségben. A legnagyobb kínok és szenvedések árán váltott meg minden egyes

embert kivétel nélkül s elszenvedte, mint Istenember mindazt, a mivel a világ végéig őt az Oltáriszentségben meg fogják bántani. Elszenvedte azt a millió és millió szentségtörést, melyeket az emberek méltatlan áldozások által elkövettek s a jövőben ei fognak követni. Vajjon kedves olvasóm, a sok szentségtörés közt nincsenek-e a tieid is, a melyeket a multban elkövettél? S Isten őrizz, hogy benn legyenek azok is, a melyeket a jövőben követnél el. Kiméld meg kedves olvasóm a te jóságos Üdvözítődöt a kintől és fájdalomtól s használd föl jól azt az eszközt, melyet ő ad kezedbe: a gyónás szentségét.

S hogy soha szentségtörőleg ne járulj a szent áldozáshoz, fogadd el a te jóságos anyádnak, az egyháznak tanítását és tanácsát: kérdezd meg lelkedet: Vajjon jól gyóntam-e eddig? Nem hallgattam-e el valamely nagy bünt álszégyenből lelkiatyám előtt? Őszinte volt-e mindig a bánatom, vagy csak szokásból, bánat nélkül gyóntam eddig? S ha lelked nem tud megnyugtató választ adni, akkor végezz egy általános gyónást. Tedd jóvá eddigi bűneidet s valahányszor a jövőben a szent áldozáshoz járulsz s észreveszed, hogy lelked halálos bűn állapotában van, menj előbb gyónni, szerezd meg az abszolucziót s csak aztán járulj az Oltáriszentséghez.

De ne gondold, kedves olvasóm, hogy lelked tisztasága egyedül elég a szent áldozáshoz. Ezen kívül még egy föltétlenül szükséges. S ez: előkészület a fogadtatásra a magas vendég látogatásakor. Dávid király, midőn templomot építtetett az Urnak, így szólt: «A munka nagy, mert nem embernek, hanem Istennek készíttetik lakóhely». Neked még inkább kell készülnöd, mert Istenedet valóságosan veszed magadhoz.

Azért áldozás előtt ébreszd föl szivedben a mélységes *hitet*, hogy hiszed mindazt, a mit Isten kinyilatkoztatott, a mit az apostolok hirdettek, a mit az egyház tanít, hogy Jézus jelen van az Oltáriszentségben, hogy ugyanazt az Ur Jézust veszed magadhoz, ki itt a földön élt s érettünk meghalt s ki egykor itélni fog fölöttünk s örök királyunk lesz a mennyek országában.

S mivel ezt hiszed, azért *imádod* Őt.

Ébreszd föl az *alázatosságot*, mint a ki nem vagy méltó e szentség vételére.

Ébreszd föl a *bánatot*. Egy őszinte, benső, természetfölötti, tökéletes bánatot összes elkövetett bűneid fölött és az *erősfogadást*, hogy életedet megjobbitod.

Ébreszd föl a *reményt*, hogy ugyanazt az Ur Jézust, kit most a kenyér színe alatt vész magadhoz, egykor színről-szinre fogod látni s hogy reméled ama kegyelmeket, melyek erre segítenek.

Ébreszd föl a *szeretetet* isteni Jegyessed iránt s fogadd el az ő tanácsát, melyet szent Mechtildhez intézett: «Az én szeretetem pótolja mostantól

fogva részedre az anya szerepét. Ez keltsen föl kora reggel; ez buzdítson imádkozni, beszélni, cselekedni; ez kövessen téged bárhova mégy s ez lelkesítsen minden munkáidban». Nemkülönben a következőket: «Mikor áldozni szándékozol, kívánd magadnak mindama szeretetet, melylyel emberi sziv valaha irántam viselteté és én akkor úgy tekintem szeretetedet, mintha valóban oly nagy volna, mint azt kívántad».

Ébreszd föl végre az *egyesülés vágyát*. A mint a jóbarát vágyódik jóbarátja után, a jegyes jegyese után, a kis gyermek édesanyja után; oly vágygyal járulj az Ur asztalához, hisz Jézus jóbarátod, jegyessed, anyád és mindened. Deus meus et omnia!

Ha elérkezik az áldozás pillanata: a legnagyobb alázattal, összeszedettséggel, bensőséggel, áhitattal fogadd szivedbe az isteni vendéget.

Adj hálát a te jó Jézusodnak, *köszönd meg* végtelen kegyelmét, *imádd* a te Uradat, Istenedet, ki testedben van, egyesülj oda lélekben is, ébreszd föl a *szeretetet*, *áldozd föl* lelkedet, *ujítsd meg* jó föltételeidet, *kérd* Őt, mint alattvaló uralkodódat, mindarra, a mire lelkednek szüksége van. Ő fölállította lelkedben az irgalom trónját s szeretettel kérdez téged: «Édes gyermekem, mit kívánsz tőlem?» *Mondd el* Neki bajaidat, esdekelj irgalomért, kérj vigasztalást bánatos szivedre, öntsd ki Előtte lelkedet, fordulj Hozzá nagy bizalommal s Ő, a kegyelem forrása, megnyitja számodra az isteni élet kezdetét, melynek folytatása s örökkévalósága a te szeretetedtől, buzgóságodtól s állhatatosságodtól függ...

Krisztus hozzád is szól, midőn ezt mondja: «Jöjjetek Hozzám mindnyájan, kik fáradtak és terhelve vagytok és én megennyhítelek titeket». (Mát. 11, 28.) Jöjjetek Hozzám, egyesüljetelem Velem gyakran, kik szenvedtek, kik szomorúságban éltek, kik keseregtek, kik bánkódtok, kik elvesztvén szeretteiteket, a lelki fájdalom keresztje alatt sirdogáltok, kik enyhülést, vigasztalást, szeretetet, boldogságot akartok, jöjjetek, jöjjetek! Jöjjetek Hozzám egészségesek, betegek, férfiak, nők, szegények, gazdagok, ifjak, hajadonok, bukottak, tisztaéletűek, boldogok, boldogtalanok, fiatalok, öregek, jöjjetek: vegyétek és egyétek gyakran az én testemet s igyátok az én véretem. «Bizony, bizony mondom nektek, ha nem eszitek az ember fia testét és nem isszátok az ő vérét, nem lesz élet tibennetek». «A ki eszi az én testemet és issza az én véretem, örök élete vagyon és én föl-támasztom őt az utolsó napon». Amen. (Ján. VI. 54, 55.)

Melléklet.

X. Pius pápa Őszentsége 1905. decz. 20.-áról kelt, a gyakori szent áldozásról szóló dekretumának rendeletei:

1. A gyakori és naponkénti szent áldozáshoz, mint a mely Krisztus

Urunk és a katolikus anyaszentegyház előtt nagyon kívánatos, az összes hívők, bármily ranguak és állásuak, járulhatnak, úgy, hogy senki, a ki a kegyelem állapotában van és tiszta szándékkal járul az Ur asztalához, tőle el nem tiltható.

2. A tiszta szándék abban áll, hogy a ki a szent áldozáshoz járul, ne szokásból vagy hiuságból vagy emberi tekintetből tegye, hanem Isten akaratának akarjon eleget tenni, vele bensőbb szeretetben egyesülni és eme isteni orvosszert gyengéi és gyarlósági gyógyítására használja.

3. Habár ugyan kívánatos volna, hogy a kik gyakori vagy naponkénti szent áldozáshoz járulnak, mentek legyenek a bocsánatos bűnöktől, legalább a teljes szándékosaktól és az irántuk való vétkes hajlandóságtól, mindazonáltal mégis elég, ha a halálos bűnöktől mentek, összekapcsolva azon erős elhatározással, hogy soha többé nem vétkeznek; mert lehetetlen, hogy ezen erős elhatározás által azok, a kik naponként járulnak a szent áldozáshoz, a bocsánatos bűnöktől és az irántuk való vétkes hajlandóságtól is lassankint meg ne tisztuljanak.

4. A szent áldozást gondos előkészület előzze meg és utána megfelelő hálaadás következze, kinek-kinek tehetsége, állapota és kötetmei szerint.

5. Mindehhez szükséges a gyóntatóatya tanácsa.

Vissza a gyakori szent áldozáshoz!

Reviczky Aladár.

Zsolozsma a legméltóságosabb Oltáriszentségről.

Mi Atyánk. Üdvözlégy. Hiszekegy.

V. Uram! nyisd meg ajkaimat. *R.* És szám a te dicséretedet fogja hirdetni.

V. Istenem! figyelmezz segítségemre. *R.* Uram! siess segítségemre.

V. Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek. *R.* Miképen kezdetben vala, most és mindörökkön örökké. Amen.

Imádjuk Krisztust, a népek királyát és uralkodóját, ki mindazoknak, a kik magukhoz veszik, a léleknek bőségét adja.

Imádjuk Krisztust, a népek királyát és uralkodóját, ki mindazoknak, a kik magukhoz veszik, a léleknek bőségét adja.

94. Zsoltár.

Jertek, örvendezzünk az Urnak, vigadjunk a mi szabadító Istenünknek; járuljunk orczája elé hálaadással és zsoltárokkal vigadjunk neki.

Imádjuk Krisztust, a népek királyát és uralkodóját, ki mindazoknak, a kik magukhoz veszik, a léleknek bőségét adja.

Mert nagy Isten az Ur és nagy király minden istenek fölött, mert kezében vagyon a föld minden határa és övéi a hegyek magasságai.

Ki mindazoknak, a kik magukhoz veszik, a léleknek bőségét adja.

Mert övé a tenger és ő alkotta azt és az ő kezei alakították a szárazat. Jertek, imádva boruljunk le és sirjunk az Ur előtt, ki minket alkotott, mert ő a mi Urunk, Istenünk és mi az ő legelőjének népe és kezeinek juhai.

Imádjuk Krisztust, a népek királyát és uralkodóját, ki mindazoknak, a kik magukhoz veszik, a léleknek bőségét adja.

Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek sziveteket, mint ama boszantással a kísértés napján a pusztában, hol megkísértettek engem atyáitok, próbára tettek engem, bár látták cselekedeteimet.

Ki mindazoknak, a kik magukhoz veszik, a léleknek bőségét adja.

Negyven esztendeig boszantott engem e nemzedék és mondám: Ezek szívökben mindenkor tévelygenek. És nem ismerték meg az én utaimat úgy, hogy megesküdtem haragomban: Nem mennek be az én nyugodalmamba.

Imádjuk Krisztust, a népek királyát és uralkodóját, ki mindazoknak, a kik magukhoz veszik, a léleknek bőségét adja.

Dicsőség az Atyának és Fiunak és Szentlélek Istennek, miképen kezdetben vala, most és mindörökkön örökké. Amen.

Ki mindazoknak, a kik magukhoz veszik, a léleknek bőségét adja.

Imádjuk Krisztust, a népek királyát és uralkodóját, ki mindazoknak, a kik magukhoz veszik, a léleknek bőségét adja.

Himnusz.

Nem ünnep az ünnep, hogyha a szív hallgat:

Adjatok szárnyakat a kitörő dalnak!

Tüzet a sziveknek, tettet a karoknak,

Örömöt a gyásznapoknak!

Örömmel gondoljunk ama bus estére,

Dicsőséget derít hitünk Mesterére:

Saját jelképeit lerontotta végre,

Főlséges szent jelképeit!

Alleluja! hála! ujjonghatunk rajta,

Mert főlségesebbet, mert önmagát adta!

A ki egy örökre önmagát hagyta

Száznak és száznak örökbe.

Romlandó lényünket lényével ujitja,

Borongó szívünket vérével veditja;

«Vegyétek e kelyhet, szomját csillapítja,

A ki nálam keres enyhet».

Igy szerezte nekünk ezt a nagy Szentséget,
S drága szent vérében az új-szövetséget;
Csak az új papságot rendelte e végett,
Hogy bírják e méltóságot.

Oh, a kit imádni fényes karok járnak
S venni csak emberek, futó földi árnyak:
Te, csodák Istene! gyarló szívek zárnak,
Föld porának vagy Mindene!

Három személyedben hatalmas egy Urunk!
Hódítsd meg szívünket s mi szivből hódolunk.
Egyedül te vagy fény, mi sötét éj vagyunk,
Mi sötét éj, te örök Fény! Amen.

Első éjjeli imádság.

Antifona: Üdvösséges eledelt adott nekünk a mi Urunk halálának előestéjén.

1. Zsoltár.

Boldog ember, ki az istentelenek tanácsán nem jár és a bűnösök útján meg nem áll és a mirigy székében nem ül; hanem az Ur törvényében telik kedve és éjjel-nappal az ő törvényében elmélkedik.

És leszen mint a fa, mely vízfolyások mellé ültetett, mely gyümölcsét megadja idejében és levele el nem hull; és a mit cselekszik, mind sikerül.

Nem így az istentelenek, nem így; hanem mint a por, melyet a szél elhány a föld színéről.

Azért az istentelenek meg nem állhatnak az ítéletben; sem a bűnösök az igazak gyülekezetében.

Mert az Ur ismeri az igazak útját; és az istentelenek útja elvesz.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek, miképen kezdetben vala, most és mindörökkön örökké. Amen.

Antifona: Üdvösséges eledelt adott nekünk a mi Urunk halálának előestéjén.

Antifona: Gabonájuk és boruk gyümölcsével gazdagítva megnyugosznak Krisztus békeességében.

4. Zsoltár.

Midőn segítségül hittam, meghallgatott engem az én igazságom Istene; a szorongásban tágitottál rajtam. Könyörülj rajtam és hallgasd meg imádságomat.

Emberek fiai! meddig lesztek nehéz szívvél? Miért szeretitek a hiúságot és keresitek a hazugságot?

Tudjátok meg, hogy az Ur csodálatossá tette az ő szentét; az Ur meghallgat engem, mikor hozzá kiáltok.

Haragudván, ne vétkezzetek; a mit szívetekben mondotok, nyug-helyeiteken bánjátok meg.

Áldozátok az igazság áldozatát és bizzatok az Urban. Sokan mondják: Ki láttat velünk jókat?

Ránk van jegyezve Uram orczád világossága; örömet adtál szívembe.

Gabonájuk, boruk és olajuk gyümölcsével lettek ők gazdagok.

De e miatt békességben alszom és megnyugszom; mert te, Uram, kiváltképen megerősítettél engem a reménységben.

Dicsőség az Atyának és Fiunak és Szentlélek Istennek, miképen kezdetben vala, most és mindörökkön örökké. Amen.

Antifona: Gabonájuk és boruk gyümölcsével gazdagítva megnyugosznak Krisztus békességében.

Antifona: Nem a kosok vérével egyesített minket az Ur, hanem azzal a kehelylyel, melyből magát az Istent vesszük magunkhoz.

15. Zsoltár.

Tarts meg engem Uram! mert benned biztam.

Mondám az Urnak: Én Istenem vagy te, azért javaimra nincs szükséged.

A szentekhez, kik az ő földén vannak, irányozta csodálatosan minden hajlandóságomat.

Megsokasodott az ő inségük; azután siettek. Nem hívom egybe gyülekezetüket véráldozatokra, sem nevüket nem említem ajkaimmal.

Az Ur az én örökségem és kelyhem része; te vagy, ki visszaadod nekem örökségemet.

A sors-kötél nekem jelesre esett; mert jeles örökség jutott nekem.

Áldom az Urat, ki értelmet adott nekem; még éjjel is erre intenek engem veséim.

Szemem előtt viselem az Urat mindenkoron; mert jobbomon vagyok, hogy ne ingadozzak.

Ezért örvend szívem és vigad nyelvem; azonfölül testem is reményben fog nyugodni; mert lelkemet nem hagyod pokolban és nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson.

Megismertetted velem az élet utait, betöltesz engem örömmel, a te orczáddal, jobbodnál mindvégig gyönyörűség vagyok.

Dicsőség az Atyának és Fiunak és Szentlélek Istennek, miképen kezdetben vala, most és mindörökkön örökké. Amen.

Antifona: Nem a kosok vérével egyesített minket az Ur, hanem azzal a kehelylyel, melyből magát az Istent vesszük magunkhoz.

V. Az ég kenyerét adta nekik.

F. Az angyalok kenyerét ette az ember.

Miatyánk.

Hallgasd meg, Uram Jézus Krisztus, szolgálid könyörgését és irgalmazz minékünk, ki az Atyával és Szentlélekkel élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

V. Méltóztassál, Uram, megáldani!

Örökös áldással áldjon meg minket az örökkévaló Atya.

F. Amen.

I. olvasmány.

Szent Pál apostolnak a korinthusiakhoz írt első leveléből. (11. fejezet.)

Midőn egybegyűltök, immár nem az Ur vacsoráját eszitek. Mert kiki maga vacsoráját eszi meg előbb és némelyik ugyan éhezik, más pedig részeg. Vajjon nincsenek-e házaitok az evésre és ivásra? Vagy az Isten házát megvetitek és azokat szégyenítitek meg, kiknek nincsen? Mit mondjak nektek? Dicsérjelek-e titeket? Ebben nem dicsérlek. Te pedig, Uram, irgalmazz minékünk!

F. Hála legyen Istennek!

F. Husvét előestéjén az izraeliták le fognak ölni egy bárányt s husát kovásztalan kenyérral meg fogják enni. *V.* Leölték Krisztust, a mi husvéti bárányunkat, azért együk az őszinteség és igazság kovásztalan kenyerét.

F. És husát kovásztalan kenyérral meg fogják enni.

V. Méltóztassál, Uram, megáldani!

Az Isten egyszülött Fia minket megáldani és megsegíteni méltóztassék.

F. Amen.

II. olvasmány.

Mert én az Urtól vettem, a mit át is adtam nektek: hogy az Ur Jézus Krisztus, a ki éjjel elárultaték, vevé a kenyeret és hálát adván, megszegé és mondá: Vegyétek és egyétek, ez az én testem, mely értetek adatik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Hasonlóképen a kelyhet is, minekutána vacsorált, mondván: Ez a kehely az új-szövetség az én véremben; ezt cselekedjétek, valahányszor iszszátok, az én emlékezetemre. Mert valahányszor eszitek e kenyeret és iszszátok e kelyhet: az Ur halálát hirdetitek, a mig eljő. Te pedig Uram, irgalmazz minékünk!

F. Hála legyen Istennek!

F. Hust fogtok enni és kenyérral fogtok jóllakni: ez az a kenyér, melyet az Ur nektek táplálékul adott. *V.* Nem Mózes adott nektek kenyeret az égből, hanem Atyám adta nektek az igaz mennyei kenyeret. Ez az a kenyér, melyet az Ur nektek táplálékul adott.

V. Méltóztassál, Uram, megáldani!

A szentlélek malasztja világosítsa meg gondolatainkat és érzelmeinket. *F.* Amen.

III. Olvasmány.

Vizsgálja meg azért magát az ember és ugy egyék azon kenyérből és igyék ama kehelyből. Mert a ki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, meg nem különböztetvén az Ur testét. Azért van köztetek sok beteg és erőtlen és sokan alusznak. Hogy ha önmagunkat megítélnők, bizonyára nem ítéltetnénk meg. Ha pedig ítéltetünk, az Urtól fenyítettünk, hogy e világgal el ne kárhoztassunk. Te pedig, Uram, irgalmazz minékünk!

F. Hála legyen Istennek!

F. Illés próféta a fejénél hamupogácsát talált, melyet, miután fölkel, megevett, azután ivott. És ezen étel erejével járt az Isten hegyéig. *V.* A ki ebből a kenyérből eszik, örökké él. És ezen étel erejével járt az Isten hegyéig. Dicsőség. És ezen étel erejével járt az Isten hegyéig.

Második éjjeli imádság.

Antifona: Az Ur emlékezzék meg a mi ételáldozatunkról s a mi italáldozatunk legyen kedves előtte.

19. Zsoltár.

Hallgasson meg téged az Ur a szorongatás napján. Oltalmazzon meg téged Jákob Istenének neve.

Küldjön neked segítséget a szent helyről és Sionból védelmezzon téged. Emlékezzék meg minden áldozatodról és a te égőáldozatod legyen kövér.

Cselekedjék veled szived szerint és minden szándékodat teljesítse. Örvideni fogunk szabadulásodban és a mi Istenünk nevében dicsekedni.

Teljesítse az Ur minden kérésedet. Most tudom, hogy az Ur megsegítette az ő fölKentjét; meghallgatja őt szent egéből, mert jobbja segélye hatalmas.

Ezek a szekerekben és amazok a lovakban, mi pedig a mi Urunk, Istenünk nevében, keresünk segítséget.

Ők megköttöztenek és elesnek; mi pedig fölkelünk és fölemeltetünk. Uram! tartsd meg a királyt és hallgass meg minket az napon, melyen segítségül hívunk téged.

Dicsőség az Atyának stb.

Antifona: Az Ur emlékezzék meg a mi ételáldozatunkról s a mi italáldozatunk legyen kedves előtte.

Az Ur asztalt terített számunkra mindazok ellen, kik sanyargatnak minket.

22. Zsoltár.

Az Ur igazgat engem és semmi híjával nem leszek; a legelés helyére fektetett engem; a megújulás vize mellett nevelt engem; lelkemet megtérítette, az igazság ösvényein hordozott engem az ő nevéért.

Mert ha a halál árnyéka közepett járok is, nem félek rosszaktól; mivel te velem vagy. A te vessződ és botod, azok vigasztaltak engem.

Asztalt készítetted előttem azok ellen, kik engem szorongatnak. Megkented olajjal fejemet és az én kedvetadó poharam mily jeles!

És a te irgalmasságod követ engem életem teljes napjaiban; hogy az Ur házában lakjam hosszú ideig.

Dicsőség az Atyának stb.

Antifona: Az Ur asztalt terített számunkra mindazok ellen, kik sanyargatnak minket.

Antifona: Kik az Ur lakomáján résztvesznek, diadalmi énekeket zengjenek.

41. Zsoltár.

A mint kívánkozik a szarvas a vízforrásokhoz, úgy kívánkozik lelkem tehozzád, Isten!

Szomjuhozik lelkem az erős élő Istenhez; mikor jutok el s jelenek meg az Isten színe előtt?

Az én könnyhullatásom kenyerem nekem éjjel és nappal, midőn naponként mondják nekem: Hol vagyon a te Istened?

Ezekről emlékezvén, kiöntöm magamba lelkemet; mert átmennék a csodálatos hajlék helyéhez, az Isten házáig, az öröm és hála szavával, a vigan lakozók zengésével.

Miért vagy szomorú? én lelkem! és miért háborgatsz engem? Bizzál az Istenben, mert még hálát fogok adni neki; ő orcám szabadtója és én Istenem. Lelkem megháborodott bennem, azért emlékezem rólad a Jordán földéről és Hermon hegyéről, a kis hegyről.

Az örvény az örvénynek kiált a te felhőszakadásaid zugásában; magas hullámaid és habjaid mind átmennek rajtam.

Nappal hozzám parancsolta az Ur irgalmát és éjjel az ő énekét, az én imádságomat életem Istenéhez; mondom Istennek: Én oltalmazóm vagy, miért feledkeztél el rólam? és miért járok szomorúan, midőn engem az ellenség sanyargat?

Midőn összetöretnek csontjaim, szidalmaznak engem az én szoron-

gató ellenségeim, midőn naponkint mondják nekem: Hol vagyon a te Istened?

Miért vagy szomorú? én lelkem! és miért háborgatsz engem? Bizzál az Istenben, mert még hálát fogok adni neki; ő orczám szabadítója és én Istenem.

Dicsőség az Atyának stb.

Antifona: Kik az Ur lakomáján részt vesznek, diadalmi énekeket zengjenek.

V. A gabona javával táplálta őket.

F. És a kősziklából folyó mézzel elégítette meg őket.

Miatyánk.

Segítsen meg minket annak kegyelme és irgalma, a ki az Atyával és Szentlélekkel él és uralkodik.

F. Amen.

V. Méltóztassál, Uram, megáldani!

A mindenható Atyaisten legyen nekünk kegyelmes és irgalmas.

F. Amen.

IV. olvasmány.

Aquinói szent Tamás beszéde.

Az isteni bőkezűségnek a keresztényekkel szemben gyakorolt mérhetetlen jótéteményei tanuságot tesznek arról a nagy méltóságról, melylyel a Mindenható a keresztény népeket kitüntette. Nincs és nem is volt olyan nagy nép, melynek istenei oly közel lettek volna hozzá, mint a mily közel van a mi Istenünk. Az egyszülött Fiu istenségének részeseivé akart bennünket tenni s azért fölvette természetünket, hogy emberré levén, istenie-sitse az embert. Üdvösségünkre válik minden, mit tőlünk magára vett. Testét a mi kiengesztelésünkre fölládozta az Atyaistennek a keresztnek oltárán, vérét váltságunk díjjául s lelkünknek megtisztulására kiontotta, hogy az átkos szolgaságtól megmenekülve, minden büntől megtisztuljunk. Hogy azonban ily nagy jótéteménynek emléke közöttünk állandóan fönnmaradjon, hátra hagyta a hiveknek a maga testét eledelül s a maga vérét italul a kenyérnek és bornak színe alatt. Te pedig, Uram, irgalmazz minékünk!

F. Hála legyen Istennek!

F. Midőn pedig vacsoráltak, vevé Jézus a kenyeret, megáldá és megszegé és adá tanítványinak és mondá: Vegyétek és egyétek, ez az én testem. *V.* Sátramnak férfiai így szólottak: Ki ad majd nekünk a husából, hogy jóllakjunk? Vegyétek és egyétek, ez az én testem.

V. Méltóztassál, Uram, megáldani! Adja meg nekünk Krisztus az örök élet örömeit. *F.* Amen.

V. olvasmány.

Oh drágalátos, csodálatos lakoma, mely üdvösséget szerzesz s minden édességgel teljes vagy! Van-e drágább ennél a lakománál, melyen nem, miként az ó-szövetségben, a kosok és tulkok husát vesszük eledelül, hanem Krisztust, az igaz Istent! Van-e csodálatosabb ennél a szentségnél, melyben a kenyér és bor átlényegül Krisztus testévé és vérévé? A kenyérnek és bornak színe alatt Krisztus van itt jelen, az egész Isten-ember. A hivek táplálkoznak vele s bármily kis darabokra törik is szét az Oltáriszentséget, Krisztus a legkisebb részecskében is egészen jelen van. A lényeg megváltoztával megmarad ebben a szentségben a külső, esetleges alak, hogy helyet adjon a hitnek, mikor a láthatatlant látható, bár idegen alakban vesszük magunkhoz s hogy az érzékek a tévedéstől mentek legyenek, midőn a külső, esetleges dolgokról ítélnék. Te pedig, Uram, irgalmazz minékünk!

F. Hála legyen Istennek!

F. Miután megvacsorált, vevé Jézus a kelyhet, mondván: Ez a kehely az új-szövetség az én véremben. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

V. Emlékezetemben tartom életem utolsó lehelletéig. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

V. Méltóztassál, Uram, megáldani. Szerelmének tüzeit gyujtsa föl a Szentlélek a mi lelkünkben. *F.* Amen.

VI. olvasmány.

Nincs üdvösségesebb szentség az Oltáriszentségnél, mely eltöröl bűnöket, növel erényeket s a lelket bőséges szellemi ajándékokkal gazdagítja. Krisztus az Oltáriszentséget mindenki számára szerezte, azért hasznára van az élőknek és holtaknak egyaránt. Kimondhatatlan az Oltáriszentségnek édessége, mert belőle, mint forrásból meritjük a lelki édességet s mert ebben a szentségben ünnepeljük emlékét annak a szeretetnek, melyről Krisztus Urunk halálával tett bizonyosságot. Hogy véghetetlen szeretete az emberek szívébe minél mélyebben bevésődjék, szerezte ezt a szentséget az utolsó vacsorán, miután tanítványaival a husvétot megünnepelte s már azon volt, hogy e világból az Atyához menjen. Ez a szentség az Üdvözítő szenvedéseinek minden időre szóló emlékezete, az ő csodáinak legnagyobbika, a régi előképek (tipusok) beteljesedése s különös vigasza mindazoknak, kiket az ő távolléte elszomorítana. Te pedig, Uram, irgalmazz minékünk!

F. Hála legyen az Istennek!

F. Én vagyok az élet kenyere. Atyáitok mannát ettek a pusztában és

meghaltak. Ez a mennyből leszállott kenyér, hogy a ki abból eszik, meg ne haljon. V. Én vagyok az élő kenyér, ki mennyből szállottam alá. Ha valaki e kenyérből eszik, örökké él. Ez a mennyből leszállott kenyér, hogy a ki abból eszik, meg ne haljon. Dicsőség az Atyának. Ez a mennyből leszállott kenyér, hogy a ki abból eszik, meg ne haljon.

Harmadik éjjeli imádság.

Antifona: Bemegyek a te oltárodhoz és magamhoz veszem Krisztust, ki megújítja ifjuságomat.

42. Zsoltár.

Ítéld meg engem, Isten! és határozd el ügyemet az istentelen nemzetség ellen, a gonosz és álnok embertől ments meg engem, mert te vagy Isten! az én erősségem. Miért vetettél meg engem? és miért járok szomoruan, midőn engem az ellenség sanyargat?

Bocsásd ki világosságodat és igazságodat, azok elvezetnek engem és elvisznek a te szent hegyedre és hajlékidba.

És bemegyek az Isten oltárához, az Istenhez, ki megvidámitja ifjuságomat; hálát adok neked a cziterán, oh Isten, én Istenem!

Miért vagy szomorú? én lelkem! és miért háborgatsz engem? Bizzál az Istenben, mert még hálát fogok adni neki, ő orczám szabadítója és én Istenem.

Dicsőség az Atyának stb.

Antifona: Bemegyek a te oltárodhoz és magamhoz veszem Krisztust, ki megújítja ifjuságomat.

Antifona: A gabona javával táplált minket az Ur és a kősziklából folyó mézzel elégitett ki bennünket.

80. Zsoltár.

Orvendeztetek a mi segítő Istenünknek; örüljete Jákob Istenének.

Kezdetek éneket és hozzatok dobot, kellemes hárfát cziterával.

Fujjatok harsonát az új hold napján, a ti ünneptek jeles napján.

Mert parancsolat ez Izraelben és törvény Jákob Istenétől.

Bizonyságul rendelte ezt Józsefben, midőn kijött Egyiptom földről; hol nyelvet hallott, melyet nem értett.

Elfordította hátát a terhektől, midőn kezei kosárral szolgáltak.

A szorongatásban segítségül híttál engem és megszabadítottalak tégedet; meghallgattalak a fürgetegek homályából, megpróbáltalak az ellenmondás vizénél.

Halljad, én népem! és bizonyságot teszek neked; Izrael! ha engem hallgatsz, nem leszen nálad új Isten, sem idegen Istent nem fogsz imádni.

Mert én vagyok a te Urad, Istened, ki téged kihoztalak Egyiptom földéről; tátsd föl szádat és betöltöm azt.

De az én népem nem hallgatott szavamra és nem figyelmezett rám Izrael.

És az ő szívök kívánságaira hagytam őket és öntanácsaik szerint jártak.

Ha az én népem rám hallgatandott, ha Izrael utaimon járandott, igen könnyen megaláztam volna az ő ellenségeit és szorongatóira vetettem volna kezemet.

Az Ur ellenségei hizelegnének neki és jólétök ideje örökké tartana és a gabona javával táplálná őket és a kősziklából mézzel elégitené meg őket.

Dicsőség az Atyának stb.

Antifona: A gabona javával táplált minket az Ur és a kősziklából folyó mézzel elégitett ki bennünket.

Antifona: A te asztalodról, Urunk, magunkhoz vesszük Krisztust, kinek szívvel-lélekkel örülünk.

83. Zsoltár.

Mely kellemesek a te hajlékaid, erők Ura!

Kiváncozik és eped lelkem az Ur tornáczai után. Szivem és testem örvendeznek az élő Istenben.

Mert a veréb talál magának házat és a gerlicze fészket, hová fiait helyezze, én a te oltáraidat, erők Ura, királyom és Istenem!

Boldogok, kik a te házadban laknak, Uram! örökön örökké dicsérnek tégedet.

Boldog a férfiu, kinek tőled vagyon segítsége. Fölmenetekről gondolkodik szivében, a könyhullatások völgyén, ama helyre, melyet magának kitüzött.

Mert áldást ad a törvényszerző, erényről-erényre mennek, mig meglátják az Istenek Istenét Sionban.

Erők Ura, Istene! hallgasd meg imádságomat; vedd füleidben, Jákob Istene!

Mi oltalmazó Istenünk! tekints és nézz a te fölmented orczájára; mert jobb egy nap a te tornáczaidban ezreknél. Inkább akarok utolsó lenni az én Istenem házában, mint lakni a bünösök hajlékaiban.

Mert Isten az irgalmasságot és igazságot szereti; kegyelmet és dicsőséget ad az Ur; nem vonja meg a jókat azoktól, kik ártatlanságban járnak. Oh erők Ura! boldog ember az, ki benned bizik.

Dicsőség az Atyának stb.

Antifona: A te asztalodról, Urunk, magunkhoz vesszük Krisztust, kinek szívvel-lélekkel örülünk.

V. Adj kenyeret a földről.

F. És a bor örvendeztesse meg szívünket.

Miatyánk.

Bűneinknek bilincseitől oldozzon föl minket a mindenható és irgalmas Isten.

F. Amen.

Méltóztassál, Uram, megáldani!

V. Az evangéliumi olvasmány legyen üdvünkre és oltalmunkra.

VII. olvasmány.

A szent evangélium szakasza János szerint. (6. fej.)

Az időben mondá Jézus az egybegyült zsidóknak: Az én testem bizonynyal étel és az én vérem bizonynyal ital stb.

Szent Ágoston püspök homiliája. (26. értekezés szent János evang. fölött.)

Amennyiben az étellel és itallal azt igyekeznek elérni az emberek, hogy se ne éhezzenek, se ne szomjazzanak: ezt igazában csak azon étel és azon ital adja meg nekik, mely a vele élőket halhatatlanokká és enyészhetetlenekké teszi; azaz maga a szentek közössége, a hol béke leszen és teljes, tökéletes egyetértés. Ugyanis — így értették előttünk is az Isten emberei — épen e miatt hagyta hátra a mi Urunk Jézus Krisztus az ő testét és vérét olyan dolgok színe alatt, melyek sok más alkatrészből alakulnak egy valamivé. Az egyik ugyanis sok buzaszemből lesz egy valamivé; a másik pedig sok szőlőfürtből csurog össze egygyé. Te pedig, Uram, irgalmazz minékünk!

F. Hála legyen Istennek!

F. A ki eszi az én testemet és iszsa az én véretem, bennem marad és én őbenne. V. Nincs oly nagy nép, melynek istenei oly közel lettek volna hozzá, mint a mily közel van a mi Istenünk. Bennem marad és én őbenne.

V. Méltóztassál, Uram, megáldani!

Az isteni segítség maradjon velünk mindörökre.

F. Amen.

VIII. olvasmány.

A ki eszi az én testemet és iszsa az én véretem, bennem marad és én őbenne. Tehát ezen ételt enni és ezen italt inni annyi, mint Krisztusban maradni és az ő bennünkmaradásának örvendezni. És ennek folytán, a ki nem marad Krisztusban és a kiben nem marad Krisztus, lelkileg kétségtelenül nem élvezi az ő testét, sem nem iszsa az ő vérét, bármennyire szorongassa is testileg és láthatólag fogával Krisztus szentséges testét és

vérét. Mi több, ezt a nagyfölségü szentséget inkább itéletre eszi és iszsza, mert méltatlanul merészelt Krisztus testének és vérenek szentségéhez járulni, melyet senki a tisztákon kívül méltóképen nem vehet magához. Róluk vagyon írva: Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent. Te pedig, Uram, irgalmazz minékünk!

F. Hála legyen Istennek!

F. A mint engem küldött az élő Atya és én élek az Atyáért: úgy a ki eszik engem, ő is él énérettem. *V.* Az életnek és értelemnek kenyérével táplálta őt az Ur. Ugy a ki eszik engem, ő is él énérettem. Dicsőség az Atyának. Ugy a ki eszik engem, ő is él énérettem.

V. Méltóztassál, Uram, megáldani!

Az égi lelkek társaságába vezessen be minket az angyalok királya.

F. Amen.

IX. olvasmány.

A mint engem küldött, ugymond, az élő Atya és én élek az Atyáért, akként a ki engem eszik, az is élni fog énérettem. Mintha csak azt mondaná: Hogy én éljek az Atyáért, azaz hogy Reá, mint nálamnál nagyobbra vonatkoztassam az én életemet, az a kiüresítés tevé ezt, melylyel engem ide küldött. Hogy pedig valaki éljen én érettem, az a részesedés teszi ezt, a melylyel engem magához vesz. Én tehát megaláztatásom által élek az Atyáért, az illető pedig fölmagasztaltatása folytán él érettem. Midőn azonban azt mondá: Élek az Atyáért, mert a Fiu van az Atyától és nem ez ő Tőle: az egyenlőség kára nélkül mondotta ezt. Midőn azonban azt mondá: És a ki engemet eszik, az is élni fog énérettem, nem akarta azt mondani, hogy közte és közöttünk ugyanez az egyenlőség áll fön, hanem csak azt akarta jelezni, hogy ő a kegyelemnek közvetítője számunkra.

Hálaének.

Téged, Isten, dicsérünk. Téged Urunknak vallunk.

Téged, Atyauristen! az egész föld tisztel.

Neked mindnyájan az angyalok,

Neked az egek és minden hatalmasság,

Neked Kerub- és Szeráfok

Szünet nélkül éneklik:

Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene!

Teljes az ég és föld fölségednek hatalmával.

Téged az apostolok dicsőséges kara,

Téged a próféták dicséretes száma,

Téged a vértanuknak fényes seregi dicsérnek.

Téged széles e világon

Vall az Anyaszentegyház,

A te igaz és egyetlen fiadat
 És a vigasztaló Szentlelket.
 Te a dicsőségnek királya Krisztus!
 Te az Atyának örökké való fia vagy,
 Te a váltságért fölvevén az emberi természetet,
 Szűznek méhéből születél.
 Te meggyőzvén a halál fulánkját,
 Megnyitád hivednek a mennyországot.
 Te az Istennek jobbán ülsz
 Atyádnak dicsőségében.
 A világra jövőndő birónak
 Hiszünk téged lenni.
 Téged azért kérünk,
 Légy segítségé szolgálóidnak,
 Kiket szent véreddel megváltottál;
 Engedd, hogy az örök boldogságban
 Szenteiddel dicsőítsünk.
 Üdvözítsd, Uram, népedet
 És áldd meg a te örökségedet.
 Igazgasd azt és magasztald föl
 Most és mindörökké.
 Naponkint áldunk téged,
 És dicsérjük nevedet örökkön örökké.
 Méltóztassál, Uram, minket
 E nap a vétectől megoltalmazni,
 Könyörülj Uristen!
 Könyörülj mi rajtunk,
 Légy, Urunk, irgalmas hozzánk,
 Miként mi tebenned biztunk.
 Benned biztam Uram!
 Sohasem szégyenülök meg.

Szentek gondolatai.

Áldozál gyakran, minél gyakrabban. Hidd el, hogy a mint meglát-
 szik az ember külsőjén a táplálék minősége, melylyel valaki folytonosan
 él, ugy a te lelked is, ha gyakran táplálkozik a minden igazság és jószág,
 a szentség és tisztaság szerzőjével, az ő szemeiben egészen széppé, jóvá,
 tisztává és szentté változik. *Szalézi szent Ferencz.*

Lélekemelőleg felelt szent Ignác szivszaggató szenvedései között
 Traján császárnak, okát adva, honnan van ereje a szenvedéshez: «Krisz-
 tust hordozom lelkemben!»

Oltáregyesületi ügyek.

Az Erzsébet-Örökimádás-Templomegyesület és a Budapesti Központi Oltáregyesület Istenben boldogult alapító-elnökének, özvegy gróf Cziráky Jánosnének lelkiüdvéért folyó évi június 6-án (csütörtökön) délelőtt 10 órakor az Örökimádás-kápolnában (IX. ker., Üllői-ut 77. sz. alatt) szentmise-áldozatot mutatott be az Urnak. Közvetlenül a szentmise után a X. Pius pápa ötvenévi áldozári jubileumát előkészítő bizottság tartott gyűlést az Oltáregyesület nagytermében.

A papság az Erzsébet-Örökimádás-Templomnak. A budapesti Erzsébet-Örökimádás-Templom számára a papság fog szentségtartóról gondoskodni, hogy így az örökimádás fenntartásában neki is állandó része legyen. A szentségtartó a tervrajz szerint valóságos remeke lesz az egyházi művészetnek.

Eucharisztikus kongresszus Nagyszombatban. Lapunk múlt számában említettük, hogy május hó 28-án Nagyszombatban eucharisztikus kongresszus fog tartatni. Ez a kongresszus 65 papnak részvételével

reggel 9 órakor vette kezdetét a jezsuiták templomában, a hol Jedlicska Pál prelátus-kanonok, érseki helytartó mondott csendes misét kitett Szentség előtt. Evangélium után Tyukoss János pozsony-püspökii plebános lépett a szószékre és mélyen átérzett, lendületes beszédben fejtegette az emberi léleknek mindeneket értékesítő becsét, vonatkozással a legméltóságosabb Oltáriszentségre. Szentmise után a papság a szent József-kápolnába vonult, a hol Kánter Károly apát-plebános, országos igazgató üdvözölte a megjelenteket, a nála megszokott tüzzel fejtegetvén az Eucharisztianak mindeneket éltető erejét. Diszelnökül Jedlicska Pál vikáriust és gróf Pongrácz Adolf vál. püspököt kérte föl, mire a P. Rector megtartotta mélyjáratu előadását a szentmise-áldozatról. Élénk eszmecsere indult meg azután a Szentséges Atya által sürgetett gyakori szentáldozás módozatairól, melyben az elnöklőkön kívül résztvettek Skarda M. József sasvári prépost, Weisz Ferencz kanonok, Czajkovszky Evariszt virág völgyi plebános, dr. Mészáros János nevelő és Tyukoss János plebános. Kánter Károly elnök indítványára a kongresszus táviratilag üdvözölte ő Eminenciáját, Vaszary Kolos bibornok hercegprímást, gróf Majláth Gusztáv erdélyi püspököt, mint az eucharisztikus társulat lánglelkű apostolát és gróf Zichy Gyula pécsi püspököt, kinek székvárosában tartják meg ez idén az oltáregyletek országos kongresszusát. Délután Skarda József prépost

mondott mélyhatású szentbeszédet ugyancsak a gyakori szentáldozásról, méltó befejezéskéül a kedves emlékü napnak.

Örökimádás Erdélyben. Hazánk legtöbb egyházmegyéjében (erdélyi, esztergomi, váci stb.) szokásban van a folytonos szentségimádás bizonyos módja, mely legközelebb áll a negyvenórás szentségimádáshoz. Abból áll ez az egyházmegyei örökimádás, hogy a szentségimádás sorra járja a plébániai és szerzetes templomokat, hol mindenütt egy-egy napig tart az imádás. Legutóbb a kalocsai érseki egyházmegye főpásztora rendelte el megyéjében ezen örökimádást. (Körlevelét lapunk is hozta.) November 1-én majd a kalocsai egyházmegyében is kezdetét veszi ezen folytonos szentségimádás. Hazánk multjában is gyakorlatban volt az örökimádás eme módja több egyházmegyében (erdélyi, székesfejérvári stb.).

Az erdélyi egyházmegyében újabb időben *Haynald* Lajos püspök rendelte el az örökimádást. Tulajdonképpen csak följújítása volt ez az egyházmegyében régente divó, de idők multával abbamaradt gyakorlatnak. Haynald püspök 1859. évi bőjti körlevelében tudatta elhatározását a hivel. Ujra szokásba hozza a folytonos szentségimádást, «mely más katolikus országokban leginkább a negyvenórás ájtatosság alakjában, a hívők nagy lelki előmenetelére régóta örömmel gyakoroltatik és Erdély egyházában is egykor a keresztény katolikus hivelnek bő

alkalmat szolgáltatott szent hitük nyilvánítása és szilárdítására»... Megszabja az örökimádás módját, midőn elrendeli, «hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség, a nagybőjti szent időt közvetlenül megelőző Quinquagesima-vasárnapról, a püspöki székes-egyházban kezdve, az évnek minden napján a püspöki megyének valamely anya-, vagy fiók, vagy zárdatemplomában meghatározandó rend szerint, reggeltől estig a hivel imádására kitétessék». Attól kezdve, immár csaknem ötven éve, vesz részt az erdélyi egyházmegye is az egész katolikus világban elterjedt örökimádásban.

A kolozsvári Oltáregyesület 1904—1906. 40 oldalra terjedő, szép kiállítású füzetben adta ki a kolozsvári Oltáregyesület titkári és ruhatárosnői jelentését. Mindkét jelentés ékeesen szóló bizonyossága annak a serény és áldásos munkásságnak, melyet a kolozsvári Oltáregyesület kifejt. Így az 1905. évi kiállítása közel 5000 korona értékű egyházi fölszereléssel gazdagította a szegény templomokat, míg az 1906. évben a kiállított tárgyak értéke meghaladta az 5000 koronát, nem számítva a magánutoni elküldött tárgyakat. Az egyesület elnöke báró Huszár Károlyné, igazgatója dr. Hirschler József kolozsvári plébános. A 16 tagból álló tisztikart 43 választmányi tag segíti a munkában. Az egyesületnek van 73 alapító tagja, 41 jótevő és résztvevő tagja és 239 rendes tagja.

Győregyházmegyei Oltáregyesületek. A következőkben adjuk az ol-

táregyesületi élet vázlatos képét a győri egyházmegyében.

Önálló egyesület kettő van: a *győri és soproni*. Mindekettő jó régi egyesület. A soproni Oltáregyesület 1860-ban keletkezett, a győri meg 1861-ben alakult meg hivatalosan.

Fiókegyesület 56 működik az egyházmegye területén. Ezek megosztva a győri és soproni anyatársulatokhoz tartoznak. Fiókegyesületek vannak a következő plébániákon: Agyagos, Acsalag, Ács, Beő, Beősárkány, Bezenye, Bődöge, Csapod, Csek, Czirák (Gyóró, Dénesfa), Fehértó, Fertőszentmiklós, Gartha, Gyiróth, Gyirmóth, Gyömöre, Hegykő, Hővej, Iván, Jobbaháza, Kapuvár, Káptalanviss, Kisbér, Kóny, Kunsziget, Lajtafalu, Lánzsér, Lébeny, Loós, Markota, Márczfalva, Nádasd, Nezsider, Németjárfalu, Nyul, Osló, Ottova, Páli, Petőháza, Rajka, Rábapatoná, Rábapordány, Rábaszentmihály (Bodonhely, Csécsény), Szabadbáránd (Borsifalva), Szergény, Sövényháza, Süttör, Szarazvám, Szarvkő, Széplak, Taáp, Valla, Veperd, Veszvény, Vimpác, Vittnyéd.

Mint látható, az Oltáregyesület a győri egyházmegyében nagy elterjedtségnek örvend. Az oltáregyleti szentségimádás 58 helyen rendszeresen folyik. A szegény templomok felszerelése dolgában pedig az egyházmegye határain túl is kiterjesztik figyelmüket a győri és soproni oltáregyesületek.

A nyitrai Oltáregylet közgyűlése. Nyitra város társadalmi életének szép, jelentős és lélekemelő mozzanata szo-

kott lenni a nyitrai oltáregylet évi közgyűlése és az egylet által ajándékozott templomi tárgyak kiállítása.

A jelen évben ennek az alkalomnak jelentőségét az a körülmény növelte, hogy az egylet most ülte meg tíz éves fennállásának évfordulóját. Külsőségekben nem nyert ugyan kifejezést ez az ünnepség, de annál szebben domborodott ki a tagoknak a közgyűlés és a kiállítás iránt tanúsított érdeklődésében.

A keresztény munkásegylet nagytermét olyan nagyszámu előkelő közönség töltötte meg, a minőt talán az első közgyűlés óta nem igen láttunk együtt az oltáregylet ünnepélyein.

A közgyűlésen, mint eddig mindig, ugy most is az egylet védnöke, Bende Imre püspök ur ő nagyméltósága is megjelent, a kit a terembe való beléptekor a közönség tiszteletteljesen üdvözölt, Kútvaszer István kanonok, egyleti igazgató pedig a közgyűlés megnyitására fölkért. Szívesen jöttem az oltáregylet körébe — mondotta a püspök ur az üdvözlő szavakra — mert mi sem kedvesebb szívemnek, mint az a buzgóság, melylyel az egylet az Isten házainak ékesítése körül fáradozik és az Oltáriszentség iránti tiszteletet terjeszti. Lehetetlen, hogy le ne szálljon erre a nemes törekvésre az Isten áldása.

Azután az egylet éltető lelke, a lángbuzgalmu elnöknő, dr. Bangha Istvánné urnő terjesztette elő jelentését, melyben a 10 éves évfordulóra való tekintettel a többi közt ezeket

mondotta: «Megemlékezzék arról, hogy sem az egyes emberek, sem az egyesületek életében nincs az ünneplésnek szebb neme, mintha hálatelt szívvvel köszönetet rebegünk a minden jó adományozójának, az az áldás kuffejének, az Istennek: úgy véltük, hogy ha ezt a mély hála-érzetet és annak alázatos kifejezését tesszük ünnepünk központjává, akkor eléggé leróvtuk a kegyeletnek ezt a kötelességét, melylyel évfordulónk örömteljes megemlékezésének tartozunk.»

Visszapillantást vetve az egyesület multjára, vázolta annak tiz évi munkásságát s végül az egyesületet a tagok jóindulatába és szeretetébe ajánlotta.

A zajos tetszésnyilvánítás után, melylyel a közönség az elnöki jelentést fogadta, Kubinyi Endréné titkárnő az anyaegylet és a hozzátartozó fiókok állapotát világította meg a közgyűlés elé terjesztett jelentésében. Kiemelte, hogy a nyitrai oltár-egylet népességre nézve első sorban áll a vidéki oltár-egyletek között, fiókjainak a számával pedig a legtöbb vidéki egyesület fölülmulja. Az utolsó közgyűlés óta új fiókok keletkeztek Trencsénselmecen 83, Vág-szicláson 120, Vágvárán 54 taggal.

Az ügyesen összeállított és nagy éljenzéssel fogadott titkári jelentést a fáradhatatlan pénztárosnőnek, Tipula Amália urhölgynek beszámolója követte az egyesület pénztáráról. Tiz év előtt a bevétel mintegy 3000 koronára rugott s ezzel szemben 2000 korona volt a kiadás, ma a bevétel 9 ezer koronát tesz ki s ebből 5338

korona áll az egyesület rendelkezésére, jóllehet időközben a kiadás megkétszereződött.

Élénk örömmel vettünk tudomást erről a beszélő statisztikáról, mely után a tisztviselői kar egyhangú választással a következőleg alakult meg: Elnöknő dr. Bangha Istvánné, társelnöknő Sándor Pálné, titkárnő Kubinyi Endréné, pénztárosnő Tipula Amália. Választmányi tagok: Özv. Braunsteiner Jánosné, Francisci Jenőné, Huszár Istvánné, Jakubovich Sándorné, Kiss Mihályné, dr. Klobusicky Károlyné, Lakits Attiláné, Névery Ignáczné, Simonffy Gyuláné, özv. Szaitl Arnoldné, Tombor Kornélné.

Dr. Francisky Lajos «Királyi kihallgatások» czim alatt a szentségimádásról beszélt s beszédébe beleszötte szent Erzsébet centenáriumát, majd pedig a gyémánt-miséjének küszöbén álló püspököt aposztrofálta.

A közgyűlés után a közönség a munkásegysület melléktermeibe vonult, ahol a szebbnél-szebb templomi tárgyak voltak kirakva. Husz templomot fognak azok néhány nap mulva ékesíteni. Feltűnést keltett ezidén az egyesületi tagok kézimunkájának nagy száma, 31 urnő és urhölgy ügyességének és szorgalmának műremekei pompáztak a kiállításon, gyönyörűen himzett, horgolt és kivarrott tárgyak.

Isten jutalmazza meg a nemeslelkű hölgyek önzetlen, ügybuzgó fáradozását, páratlan elnöknőjük vezetése alatt vigyék az egyesületet az új évtizedben újabb virágzás felé.

Az oltáregyesület rendes tagjaitól 1907 február és márcziusban befolyt tagdíjak:

Özv. Lőrinci Ferenczné és Alaga Istvánné 4 k, Bizel Margit 5 k, Miskó Józsefné terjesztő által, özv. Paroubek Jakabné 2 k, özv. Schmidt Konrádné 6 k, Hegyesi Ferencz 2 k és neje 2 k, Szikora Julia 2 k, Kertész Paula 1 k, Fejes Erzsébet 2 k, özv. Vogl Ferenczné 2 k, Nagy Ottilia 4 k, Schneider Ferenczné 6 k, Miskó József 2 k, Miskó Józsefné 4 k, Friesz Mihályné 4 k, Drorzsák Ignác és neje 4 k, Hecker György és neje 8 k, Hecker Aranka 1 k, Csifár Amália 1 k, Telkes Adolfné 1 k, Vágó Jánosné 2 k, Jandurek Teréz 1 k, Cseh Andrásné 2 k, Varászdi Lipótné 4 k, Watai Sándorné 1 k, Hernek Rozália 1 k, Weytracher Istvánné 2 k, Schwartz Erzsébet 2 k, özv. gróf Keglevich Ödönné 2 k, Goldschmidt Terézia 4 k, Ertl Anna 2 k, Ott Antal és Francziska 4 k, Borhy Borbála 3 k, Keszler Magdolna 4 k, Hochstein Borbála 2 k, özv. Nagy Lajosné 10 k, összesen 100 korona. Groszinger Ida 4 k, Thinschmidt Gyuláné 4 k, Békessi Ágota 1 k, özv. Bodoki Lajosné 4 k, Prager Ilonka 24 f, Illés Margit 24 f, Pachner Vilma 2 k, Rabolt-család 12 k, Szabady Jánosné 2 k, Troppa Emma 2 k, Kolbinger Paula 50 f, Szabó János 30 f, Duchant Mária 4 k, Kommer Berta 60 f, özv. Teklás Gáborné 50 f, Mezichradzki Zsófia 4 k, Mezei Johanna 1 k, Komáromi Erzsébet 2 k, özv. Herendiné 1 k, Stipanits Antónia 1 k, Nagy Sándorné 2 k, Gosztonyi Kálmánné terjesztő által özv. László Istvánné 2 k, Gaál Vera 2 k, Orbán Ilona 2 k, Jager Anna 1 k, összesen 7 kor. Herfort-nővérek terjesztők által Dégen Istvánné 2 k, Köhler Istvánné 2 k, Coufal Ferenczné 2 k, özv. Huszár Sámuelné 2 k, Kolba Lajosné 4 k, Aschenbrenner József 2 k,

Vágner Adolfné 2 k, Rokkenbauer Pál 4 k, Köhler István 4 k, Horváth Judit 24 f, Rengl Ferencz 4 k, dr. Kövér Kálmánné 5 k, Kocsis Piros 24 f, Novessel István 24 f és neje 50 f, Goldschmidt Róbertné 40 f, Bolvári Per. Ákos 4 k, Mezei Józsefné 60 f, Brezina Julia 1 k, Dózsa Ferencz és neje 6 k, Krencsák Katalin 2 k, Bek Mari 1 k, Horváth Irén 1 k, Nogel Imre és neje 1 k 20 f, Molnár József és neje 48 f, Galambos Imre 24 f, Vellay Istvánné 2 k, Riedl Győzőné 2 k, N. N. 10 k, Hickl Róza 2 k, Petvaldics Mihályné 30 f, Gröger Rezsőné 2 k, özv. Baumann Ferenczné 4 k, özv. Takáts Sándorné 40 f, Herfort Ferenczné 2 k, Dózsa Mihály 4 k és neje 24 f, Hántik Józsefné 2 k, N. N. 2 k 60 f, Kováts Izidorné 40 f, özv. Videnmann Jánosné 2 k, összesen 93 k 08 f. Smelovszki Emma 4 k, Szabó János 6 k, özv. Gazder Józsefné 2 k, Molnár Józsefné 4 k, Engel Erzsébet 3 k, Dobis Mari 3 k, Edvi Illés Gyuláné terjesztő által Lehner Mária 2 k, Palugyai Ignáczné 1 k, Baráth Krisztina 1 k, özv. Lafrankó Jánosné terjesztő által Tirschel Jozefa 4 k, Leféber Luiza 20 k, Jahm Mária 4 k, Hilitius Jahm Gizella 4 k, Stieber Vincze 10 k, Lafrankó Erzsike 4 k, özv. Tölgyessy Károlyné 4 k, Hilitius Károlyné 4 k, özv. Lafrankó Jánosné 20 k, összesen 74 k. Lutter Nándorné terjesztő által ifj. Szabó János 2 k, Stroblberger Antal 1 k, Vagács Mihályné 2 k és Julia 1 k, Szabó Jánosné 2 k, Vekermann Mariska 2 k, Klenk Hilda 24 f, Pois Norbertné 2 k, Frimmel Mihályné 24 f, Csandinger Lenke 24 f, Csóri Rózi 24 f, Lutter Nándorné 4 k, összesen 16 k 96 f. Karkis Malvin terjesztő által 8 k 72 f, Gervay Luiza terjesztő által Mackó Mária 2 k, Petzalt Anna 1 k, Köszler Pulcheria

60 f, Rossmann János és Erzsébet 2 k, Katona Katalin 2 k, összesen 10 k 60 f. Özv. Erdélyi Teréz terjesztőnő által, Bakó Ferenczné 50 f, Bakó Mária 50 f, Vimmer Józsefné 1 k, Vimmer Károly és neje 4 k, Ürge Antalné 40 f, özv. Erdélyi Józsefné 2 k, Dencs Ferenczné 1 k, Barthalos Jánosné 1 k, Hakl Antalné 2 k, Erdélyi Rózsa 2 k, összesen 14 k 40 f. Özv. Herich Károlyné 10 k, Forster Kálmánné 10 k, Jablonsky Ferenczné 4 k, Stahly Ignáczné 4 k, nagys. és ft. Kelemen István a csehímszenti tagoktól 35 k, Tóth Sámuel 30 f, Tóth Rozália 2 k, özv. Kutassy Ferenczné 2 k, Steinkugler Edéné 1 k, Kecskés Ferenczné 2 k, báró Skerlecz Mária 2 k, Takács Gyuláné 2 k, Nagy Erzsébet 1 k, Heider Julia 1 k, Adler Hedvig 24 f, ft. Csomák János a furtai tagoktól 20 k, Miksits Anna 2 k, Pusztai Rozina 2 k, Gammel Irma 5 k, Szakács Julianna 1 k, Székely Miklósné 2 k, Juran Gizella 4 k, Groszits Klára 5 k 50 f, ft. Tahy Ábris plébános a dobóruszkai tagoktól 35 k 56 f, Hellebront Berta 2 k, Ergottix Adél 2 k, Liska Mátyásné 4 k, Ivancsits Ágnes 2 k, Palfi Julia 2 k, Nonner Johanna 5 k, özv. Schäfner Rezsőné 4 k, Niklay Mária 4 k, Schober Irma 4 k, Zweekits Jánosné 4 k, ft. Brucker A. a galgóczi tagoktól 20 k, gróf Wenckheim Gézáné 10 k, özv. Matheidesz Istvánné 10 k, Perger Stefánia 24 f, Simon Imréné 2 k, Nepper Eleonóra 1 k, Rohn Juliánna 1 k, Pecz Róza 2 k, Szabó Juliánna 48 f, Hunkár Ilona 2 k, Szabó Mária 1 k, dr. Koller Imréné 4 k, Zeisl Katalin 1 k, Varga Adél 4 k, özv. Német Károlyné 1 k, özv. Esberger Péterné 1 k, Latzko Ida 2 k, Molnár Erzsébet 2 k, Kátay József 1 k, Nagyv. Kardos Boriska 2 k, Vinkovits Kálmánné 2 k, ft. Plent István a kassa-egyházmegye területéről 147 k 16 f, Hozleiter

Józsefné 1 k, ft. dr. Tóth József ur szombathelyi egyházm. részéről Zala-Egerszeg 15 k, Szabó-család 8 k, Kethely 83 k, Csajta 29 k 52 f, Szarvaskend 12 k 50 f, Rábakeresztur 18 k, összesen 165 k 62 f, özv. Kluzatcsek Rezsőné 12 k, Kluzatcsek Gizella, Margit és Kornélia 6 k, Bittner Mária 1 k, Rozinger Erzsébet?

*

Az Oltáregyesület rendes tagjaitól 1907 márczius és április hóban befolyt díjak.

Popelka Anna 4 k, özv. Gubicska Jánosné 80 f, Schmied Jánosné 60 f, Szüki Antalné 60 f, Britcska Jánosné 40 f, Kőrmendi Victória 2 k, Brunner Ferenczné 2 k, Lambrecht Margit 7 k, Bacsits Györgyné 4 k, Holzmann Teréz 60 f, Stolovszky Katicza 3 k, Frekan Irma 4 k, Hirschkovits Károly 14 k, Hirschkovits Mária 3 k, Bakos Jánosné 2 k, özv. Kajlinger Mihályné 2 k, ft. Hazay Gyula a békéscsabai tagoktól 61 k 60 f, ft. dr. Beliczky János ur Rozsnyó egyházmegyéből 945 k 35 f, Horváth Józsefné 24 f, Gaugusch Gizella 2 k, Háder Jolán 3 k, özv. Lakner Ferenczné 2 k, Poszpis Borbála 1 k, Micsko Mária 3 k, Sigray Pálné 1 k, Komora Johanna 2 k, Pemsel Verona 24 f, Kengyera Teréz 96 f, Simon Mária 24 f, Gregorits János és neje 10 k, özv. Láczy Elekné 2 k, özv. Vitéz Béláné 4 k, Kremon Matild 80 f, Chlumetzky Mária 2 k, Nevolnyi Ottilia, József és Clementin 6 k, Kempelen Istvánné 2 k, Schleisz Mihályné 4 k, Schleisz Mihály 4 k, Sturm Irén 10 k, Szőnyi Károlyné 4 k, Horváth Mária 1 k, Trunka Józsefné és Hudec Irma 8 k, özv. Tóth Antalné 4 k, Hegedüs Kálmán 1 k.

*

**A székesfehérvári Oltáregylet által 1907. tavaszon kiosztott
egyházi szerelvények jegyzéke:**

Alsó-Alap:
2 vörös ministránsruha
Fehér casula
Fekete casula
1 palla.

Csór:
4 fekete ministránsruha
4 vállkendő
2 karing.

Inota:
Szenteltvizeztartó hintővel
Füstölő tömjéntartóval.

Tinnye:
Viola casula
Cingulum
4 ministránsing
Gyászlobogó rud nélkül.

Mány:
Fehér casula
Piros casula
Viola casula
Velum
Ciboriumköpeny
2 piros ministr.-ruha
2 Alba
2 karing
4 ministr.-ing
2 vállkendő
2 alsó oltárterítő
2 keresztelési ingecske
4 kéztörlő.

Pázmánd:
2 karing
4 lavabokendő
Velum

2 piros ministr.-ruha
2 viola ministr.-ruha.

Sárosd:
Szentelt-olajtartó
Fehér pluviale
Zöld pluviale.

Nagy-Tétény:
Misekönyv
Szentelt-olajtartó.

Kis-Tétény:
2 alba
2 cingulum
2 karing
2 vállkendő
1 misekönyv
Halottasmisekönyv.

Helybeli árvaházi kápolna:
Fehér pluviale.

*Helybeli Szent-György
kórház kápolnája:*

Cziborium
2 oltárgyertyatartó
1 karing.

*Helybeli Szent-Imre
konviktus kápolnája:*
Fehér pluviale
Füstölő tömjéntartóval.

Czecze:
Ciborium
Velum
Bursa

4 vörös ministr.-ruha
Fehér pluviale.

Isztimér:
A vörös casula és beteg-
látogatási lámpán kívül
8 kehelykendő és 1
palla.

Urhida:
1 cingulum
6 kehelykendő
6 kéztörlő.

*Helybeli aggintézeti ká-
polna:*
1 karing.

*Zsámbék (a szent ke-
resztről nevezett irgalmas
nővérek kápolnája):*

Ciborium
Lila stóla
2 háromágu faligyertya-
tartó.

*Ercsi (a Megváltóról
nevezett nővérek kápol-
nája):*

Misekönyv
2 piros ministr.-ruha
2 ministr.-ing
Ámpolna.

*Helybeli seminariumi
templom:*
Viola casula
1 palla
1 ciborium-köpenyke.

Sár-Aba :

3 corporale
6 kéztörő
Szentség- és szt.-olajtartó
(beteghez); kehely.

Ferenczrendiek helybeli temploma :

12 kéztörő
Lila-fehér stóla
1 fehér stóla
1 bursa.

Helybeli Szent-Donáti kápolna a szőlőhegyen :

Felső oltárterítő
4 vállkendő.

Kis-Láng (Jánosháza) :

2 viola ministránsruha
2 fekete ministránsruha
2 ministránsing
Viola pluviale
6 kehelykendő
6 lavabokendő
1 stóla.

Tököl :

Bursa
Beteglátogatási szelencze.

Helybeli aggintézeti kápolna :

1 karing.

Budakalász :

6 kehelykendő
6 lavabokendő
3 corporale
1 cingulum.

Ezeket a tárgyakat a székesfehérvári oltáregylet buzgó elnökasszonya, Szögyény-Marich Julia még márczius 26-án küldette szét s így a husvéti ünnepek alkalmából már használatba lehetett venni az Oltáregyesület által adományozott egyházi szerelvényeket. A kiállítás nagy érdeklődés mellett márczius 24-én és 25-én ment végbe.

Szerkesztő : Dr. Breyer István.

WALTHER GIDA

az arany érdemkereszt tulajdonosa.

Országos üvegfestészete

Budapest, VIII., Horánszky-utca 13.

Készít művészi kivitelű festett templomablakokat a legegyszerűbbtől a leggazdagabb kivitelűig jutányos ár mellett

1906-ban készült munkák:

Bártfai Szt. Ferencz-rendi templom 11 ablak,
Szabadkai közpórházi kápolna 9 ablak,
Német-Prónal új templom 40 ablak,
Aranyos-Maróthi pléb.-templom 5 ablak,
Deési (Erdély) Szt. Ferencz-rendi temp. 31 ablak,
Felső-Vereczkei (Bereg megye) templom 8 ablak,
Ungvári főpléb.-templom 4 nagy ablak,
Baróti (Erdély) templom 7 nagy ablak,

Komáromi főpléb.-templom 3 nagy ablak,
Gyöngyösi Szt. Ferencz-rendi templom 9 ablak,
Monoki (Zemplénm.) templom 6 nagy ablak,
Budapesti örökim. kápolna és zárda 29 ablak,
továbbá: esztergom-vizivárosi, szekszárdi, besztercebányai püsp. vártemp., zombori, budapesti Mária-Kongregáció házikápolnája, líkavkai (Liptóm.) stb. templomok festett ablakai.

Színes mintarajzokat díjmentesen küldök. Kívánatra saját költségemen a helyszínre utazom.

Ő csász. és apostoli királyi felsége legmagasabb elismerése. Sokszorosan kitüntetve

RÓTH MIKSA

cs. és kir. udvari üvegfestő

Budapest, VIII., Kender-u. 22. és 24. sz.

Mindennemű **üvegfestmények** a legegyszerűbbtől a leg-
gazdagabb kivitelig. Diszes **üvegmozaik-munkák**
 velencei modorban.

Sokszorosan
 kitüntetve ■

REMÉNYSÉGÜNK

AZ OLTÁRISZENTSÉG-IMÁDÁS ÉS MÁRIA-TISZTELET
 KÉPES HAVI FOLYÓIRATA.

Szerkesztő-kiadó

Varga Mihály kiskunmajsai plébános.

Előfizetési ára

Egész évre csak 3 korona.

Félévre csak 1 kor 50 fill.

Megrendelhető a szerzőnél Kiskunmajsán.

A ki kér, kap mutatószámot ingyen.

*Egyházi ruhák
és fehérneműek.*

*Egyházi és egyleti
zászlók. Műhimzés.*

==== *Templom- és kápolna-berendezések.* ====

Kitüntette: Szeged 1876. Székesfehérvár 1879. Deés 1879. Budapest 1885, 1896.

Magyarország legrégebbi
egyházi szerek és zászlók gyára

OBERBAUER ALAJOS UTÓDA

József fhg és Klotild fhgasszony ó cs. és kir. fenségeinek udv. szállítója

BUDAPEST, IV. kerület, Váci-utca 15. szám alatt.

==== *Alapított 1863-ik évben.* ====

~~~~~ Elismert megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás. ~~~~~

Ajánlom dúsan fölszerelt egyházak és kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyaimat a legjutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben, nevezetesen: miseruhákat, pluviale, dalmatika és ornátusokat. Egyházi és társulati lobogók.

*Tűzoltók, iskolásgyermek, Mária-társulati, ipartársulati, dal-
egyleti és temetkezési egyleti zászlókat.*

Szentszobrokat, csillárokat, ciborium és kelyheket. Fali és oltárgyertyatartók és oltárlámpákat. Monstranciák, stáció-képek, oltárok, Urkoporsókat stb. Nagy választék arany, ezüst és selyemhimzésekben, valamint himzett egyházi ruhákban.

Régi ruhák javítását, valamint kelyhek, ciborium, monstrancia, oltárlámpák, oltárgyertyatartók megezüstözését vagy megaranyozását elvállalom és olcsón készítem el. Képes árjegyzéket és költségvetést kívánatra bérmentve küldök.

